

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P.|| Vincentii|| Brvni, Socie-||tatis Iesv,|| Meditationes,||
In Septem Praecipva Festa|| B. Virginis**

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1598

III. De Præsentatione B. Virg.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59989](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59989)

DE PRÆSEN-
TATIONE BEATIS-
SIMAE VIRGINIS
MARIAE MATRIS
DEI.

MEDITATIO III.

SCRIPTURA.

Cant. 8.

SOROR nostra parua, & vbera non habet, quid faciemus forori nostræ in die quando alloquenda est? Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea, si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis. Ego murus & vbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiens.

FIGURAE.

Esther. 2. 1.

REX Assuerus, cum edicto publico per omnia regna sua
man-

Eccl. 24. 3. *In habitatione sancta coram ipso ministravi.*

CONSIDERATIONES.

VETVS & solennis synagogæ consuetudo erat, vt virgines aliquæ & viduæ, quæ ex speciali deuotione æternarum nuptiarum desiderio inflammatae perpetuam continentiam seruare statuissent, in separatum & peculiarem quendam Templi locum qui erat inter altare & sanctuarium recluderentur, vt ibi commodius assiduis orationibus, ieiunijs, alijsque pietatis officijs vitam sanctam religiosamque instituerent, & facilius pudicitiam suam custodirent, vti legimus in Euangelio fecisse illam B. Annam Phanuelis, quæ nunquam discedebat à templo, ieiunijs & obsecrationibus seruiens nocte ac die. Similiter Ioachim & Anna sanctissimi Beatæ Virginis parentes, cum post diuturnam sterilitatem à Deo hoc donum tantopere desideratum obtinuissent, & iam benedicta puella triennis esset, eam Hierosolymam in templum deduxerunt, ibique (vbi erant voto obstricti) magna reuerentia diuino cultui obtulerunt. Vbi deinceps

LUC. 2.

inceps instar Samuelis à Sacerdotibus inter alias sanctas locata & educata fuit. Quæ oblatio, partim ob singularem ipsorum parentum eam offerentium pietatem, partim ob bonam Virginis oblatae, deuotamque voluntatem, qua seipsam vltro dedicabat suo creatori, non potuit non esse Domino gratissima, & simul in cælo nouum & maximum angelicis illis spiritibus conciliare gaudium. Si enim tantum gaudium, teste Scriptura, in cælo est, de vno peccatore pænitentiam agente, quantum putamus gaudium exstitisse hac die, qua Domino se obtulit illa, cuius præsidio & opera tot redimendi, & ad salutem perducendi erant peccatores. Valde autem conueniens erat illam, quæ electa fuit vt conciperet Dominum templi, in templo eiusdem Domini seruitio consecrari, ibi in sacris litteris instrui & sanctis exercitijs pueritiæ suæ annos expendere. Ac certe ita vitam instituit suam in illo loco sancto, ita omni virtutum studio floruit, vt non solum sodalibus, sed alijs omnibus Virginibus, quæ in nostris templis se Deo consecrant,

D & de-

& denique omnibus religiosis illustre & eximium quoddam exemplar extiterit. Nam ab hac matre, & magistra Virginum discunt libentes volentes à primis adolescentiæ suæ annis amplecti & portare iugum Domini; discunt respuere nugas, & inutilem conuersationem delerere, discunt serio omnia verba sua & facta ad normam perfectæ vitæ conformare, discunt mundo, amicis & cognatis plenè renuntiare; & voluptates ac noxiam licentiam vitæ sæcularis, in studium spirituale, sanctumque Domini cultum commutare. Denique discunt conspectum hominum fugere, ac Deum eiusque Angelos præ oculis semper habere, omni in loco reuerentiam illis, velut spectatoribus & castitatis suæ conuersationisque testibus, exhibendo.

SECUNDO fide dignum est, hanc benedictam puellam, uti ab infantia semper fuit Spiritu sancto plena, sic in ea usum quoque rationis anticipatam fuisse. Vnde, ut primum aliquid audire cepit de Deo creatore suo & intelligere, simul etiam cepit illum super omnia amare & reuereri, cauereque ne quid vel verbo, vel opere

B. VIRGINE. 75

opere committeret, quo diuinam eius Maieftatem offenderet. Poftea verò cum didiciffet, Deum ipfum fore mundi Redemptorem, & ex Virgine nafciturum, tanto amore accenfum fuit cor eius erga ipfum, vt deinceps aliud neque cogitare, neque defiderare poffet: fpeciale autem & ardens defiderium habere cepit, tantam in vita fua obtinendi gratiam vt poffit aliquando frui Saluatoris & Mefſiæ præſentia, & pariter puriffimæ & auguſtiſſimæ eius matri aliqua in te feruire.

Quare in ea amor & ſtudium caſtitatis tantum incrementum accepit, vt à prima illa ætate, quem admodum piè credi poteſt in corde ſuo conſtituerit, atque etiam vouerit ſe perpetuam Virginitatem (ſi ita Deo placuiſſet) obſeruatoram, nec quidquam proprium in hoc mundo poſſeſſuram.

Vnde, cum probè noſſet quod votum à parentibus factum eſſet, dum ipſam in templo trimulam offerrent, ipſaque in animo ſuo decreuiſſet, & vehementer deſideraſſet, non corpore modo, ſed etiam corde & ſpiritu ſe dedicare diuinæ voluntati,

perpetuoq; Domini seruitio, ardenti desiderio flagrabat, vt cito illud præstaretur, secumq; identidem verba illa repetebat. *Letatus sum in his, quæ di-*

Psal. 121.

Etia sunt mihi, in domum Domini ibimus.

Psal. 54.

*Quis dabit mihi pennas sicut columba? vt celeriter possim auolare, & requiescere in loco tabernaculi admirabilis, in loco sancto Dei? Itaq; cum tempus aduenisset, quo à religiosis parentibus suis ducta fuit in templum, contemplare, quo modo sapiens illa puellula, prudens & humilis illa virguncula inceserit, vultu maturo, passu graui, brachijs complicatis, oculis in terram deiectis, mente autem erecta in cælum. Ibat, vel potius ferebatur desiderij & amoris in Deum pennis: Si enim amor quo cognatam suam Elisabeth complectebatur, effecit vt tanta festinatione per montana Iudææ discurreret, quanta putamus eam celeritate & velocitate nunc progressam fuisse, cum non creaturæ, sed ipsius creatoris & Domini sui amore impelleretur & traheretur? Proxima verò templo cogitata, quanta deuotione, puris oculis, manibusque in cælum sublatis illa verba Prophetæ recitarit. *Introibo in**

do-

B. VIRGINE. 77

domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. Deinde quanta vi spiritus, sola, à nullo adiuta, quindecim Templi gradus ascendit. Nec mirum fuit, tanta facilitate & celeritate in templum tam altum euasisse illam, quæ per omnem vitam nulla alia in re se exercuit, quam in ascendendo de virtute in virtutem; quæque contemptis omnibus rebus caducis & terrenis totam mentem suam, omnesque cogitationes defixas habuit in altitudine cælorum. Ergo vidisses hic in templum materiale ingredi templum magis spirituale & viuum: in quo templo alio quodam modo magis sublimi, quam in templo Salomonis, corporaliter habitatura erat ipsa plenitudo diuinitatis. Vidisses quoque in ingressu huius magis veræ & viuæ arcæ Dei in templum, vt collocaretur in sanctuario, longe excellentiora lætitiæ & exultationis, & triumphus signa dari in cælo à sanctis angelis in conspectu Dei, quam cum Rex sapientissimus Salomon, cum toto populo Israhelitico introduxit arcam testamenti in templum,

D 3 plum,

plum, eamque in tabernaculo sub-
 alis Cherubin collocavit. Vbi confi-
 derare potes, quomodo filius Dei è
 sancto propitiatorio humilem vir-
 gunculam ab æterno in Matrem ab
 ipso electam conspiciens, internis
 amoris vinculis eam ad se attraxe-
 rit, loquens illi ad cor. *Veni in hor-*

ant. 5.

*tum meum soror mea sponsa, veni electa
 mea: ponam in te thronum meum. Con-*
 sidera ex alia parte, quomodo sancti
 Angeli, quos non latebat dignitas,
 excellensque puritas huius Virginis,
 illam inspicientes de cælis, inter se
 dixerint. *Quæ est illa, quæ ascendit vt*

Cant. 3.

*virgula fumi, ex suavissimis aromatis
 mirrhe, & thuris & vniuersi pulueris pi-*
 gmentarij? Erat illa quidem instar fu-
 mi in oculis mundi obscura, omnis
 ornamentis, & claritatis mundanæ
 contemptrix. Erat etiam virgula,
 non solum ob puerilem ætatem,
 sed quia in oculis suis erat paruula,
 per profundam humilitatem: virgo
 parua, sed rectissima, nullo peccato
 flexa vel distorta: erat odorifera, &
 ex diuersis aromatis, ob rara virtu-
 tis exempla composita. Præcipue
 autem reddebat odorem mirrhe,
 ob

B. VIRGINE. 79

ob perfectam carnis omniumque
passionum mortificationem: nec
non & thuris, ob suam singularem
deuotionem, & altissimam contem-
plationem. Itaque post oblatam
Domino hanc gratissimam oblatio-
nem, illa quali oliua fructifera in *Psal. 34*
domo Dei plantata, & diuino spiri-
tu impinguata produxit pulcherri-
mos omnium virtutum fructus, sic-
ur congruebat illi, quæ in suo utero
ipsum Deum concipere debuit. Qua-
re tantum vicit seipsam, & in perfe- *Cant. 7*
ctione & gratia diuina consue pro-
fecit, vt breuissimo tempore me-
ruerit esse templum sanctum, & ad-
mirabile, in quo altissimus DEVS
eligeret constituere suam habitatio-
nem.

3. ITAQUE hæc sanctissima Vir-
guncula in sacro illo loco, non so-
lum cum admirabili fructu, sed et-
iam cum singulari animi sui volup-
tate & consolatione primos ætatis
suæ annos impendit. Erat enim re-
mota ab omni huius mundi strepitu,
credens se viuere in quodam paradi-
so. Vnde fugiens instar purissimæ
columbæ, quæ desertis locis sordidis

per fugium suum habet ad tecta sublimia, vt separata non corpore modo, sed etiam mente, ab omnibus curis & rebus terrenis, possit studio virtutum vacare, elegerit in templo, vt fas est opinari, locum reliquis secretiorem, vt ibi in conspectu Dei & Angelorum commodius posset aperire cor suum, & adorare Patrem in spiritu & veritate, maioriq; pace & quiete conuersari sola cū solo illo in cuius beatificum vultum desiderant Angeli respicere. Hic perpendere potes, quot gemitus inenarrabiles è pectore extraxerit diuinus amor, quo Virgineum illud cor inde à tenera ætate ardebat & languebat? quot dulces lachrymas ex oculis eius expresserit? O quæ flammæ illæ esse debuerunt, quas noctu diuque sentiebat in se, quales funiculi ardentissimæ caritatis, quibus Dominus quotidie illam magis magisque attrahebat, & huic suæ speciosæ amicæ vniebat, quam inter mille elegerat, nec vlla in terris ea cariorem habebat. Hic considera quam sublimes fuerint eius cōtemplationes, quam demisse se in

ocu-

oculis Dei humiliarit, quam ardentia & efficacia desideria habuerit promovendæ imprimis gloriæ creatoris, & salutis animarum, quamque inflammata & affectu plena fuerint verba illa, quibus non modo nubes, sed cælos, & Patris cælestis pectus penetrabat. Unde fiebat ut ob summam voluptatem, & infinitam dulcedinem, quam ex omnium bonorum fonte illo trahebat, omnium rerum, atque adeo sui quoque ipsius oblita sæpe ille verba iteraret. *Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris mee, ut inueniam te foris, & osculer te, ut iam me nemo despiciat.* Nul-
 lus enim Patriarcharum aut Prophetarum vnquam tam ardenti desiderio aduentus Saluatoris & redemptionis generis humani flagrauit, ac hæc pretiosissima Virgo. Unde si sanctus ille senex Simeon ob hoc ipsum desiderium meruit, non solum oculis suis videre, sed etiam tangere & suis brachijs complecti Saluatorem, quid mirum, hanc beatissimam Virginem, quæ sua ignita caritate, non solum superauit illam Simeonis omniumque hominum,

D s sed

82 MEDITAT. DE

sed etiam supremorum Angelorum
charitatem, factam dignam ut non
solum videret, verum etiam in vte-
ro suo cum conciperet, & fieret eius

Cant. 1.

Mater? utinam fas fuisset alicui vide-
re internos oculos huius virguncule,
huius simplicis columbæ, quomodo
eos semper habuerit coniectos in cæ-
lum? deinde intellectum illum plus
illustratum quam ipsorum Cheru-
binorum ac voluntatem illam mul-
to amplius accensam quam Sera-
phinorum. O quomodo penetra-
bant & inflammabant cor sponsæ
cælestis? Vnde ille recte dicit de il-
la,

Cant. 6.

*Auerte oculos tuos, quia ipsi me auo-
lare fecerunt.* Et valde bene dixisti
Domine mi, tam enim potentes fue-
runt oculi sponsæ tuæ, ut te fecerint
auolare de cælo in terram, ex sinu
Patris in vterum & sinum humilis
virgunculæ.

4. I A M verò sigillatim expende
virtutes, mores & exercitia sancta,
in quibus hæc benedicta virgo toto
tempore à quo fuit in templum ob-
lata, vsque ad desponsationem cum
Iosepho factam, se exercuit. Et pri-
mo, sicut referunt quidam sacri
doctores, solita erat diem in tres par-
tes

tes

tes diuidere. In quarum prima secundum consilium Domini, *Primum querite regnum Dei*, à prima aurora vsque ad horam tertiam, totam se dabat exercitijs spiritualibus, tractans cum Deo, & occupans se in orationibus & contemplationib. sanctis. A tertia deinde vsque ad nonam pro seruitio templi occupabat se operibus exercitijsque externis fæminarum proprijs. Postremo post horam nonam, sumpto cibo corporali, qui erat admodum simplex & moderatus, totum reliquum tempus ponebat in lectione sacrarum litterarum; atque ita intenta erat rebus diuinis, vt non contemneret humanas, perfectè amplectens vtrumque officium Marthæ & Magdalenæ. Vbi considera, quam bene obseruarit consilium Prophetæ, *Audi filia, Psal. 44. & vide, & inclina aurem tuam, & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.* Vide & expende, conferens in corde tuo audienda, & propter Deum relicto mûdo, patre & matre, attende tibi ipsi, nullaq; cogitatione rerum externarum sinas te ab eo disiungi. Magna verè fuit quorundam Sanctorum deuotio, magnus affectus, quæ in Deum;

D. 6. diui-

diuinasque res habuere; At virgo
 sanctissima deuotionis sensu in
 Deum, excelluit omnes quotquot
 fuerunt, vel aliquando futuri sunt,
 sanctos. Et si Sanctus Paulus, quia à
 Deo electus fuit & præparatus in vas
 electionis, vt portaret sanctum no-
 men eius coram gentibus, Regibus
 & filijs Israel, in oratione raptus fuit
 in tertium cælum, vbi vidit & audiuit
 res tam arcanas, quas non licet homi-
 ni loqui, quos affectus, quas mētis e-
 leuationes existimamus fuisse huius
 diuinæ Virginis, quam DEVS ele-
 git & præparauit, vt portaret non
 iam nomen Dei, sed ipsum DEVM
 carne vestitum in vtero suo san-
 ctissimo, vt illi tot annis ministra-
 ret, vt toti mundo colendum &
 adorandum proponeret? Dubium
 igitur non est, quin illa sæpius
 Angelorum præsentia, diuinisq; per-
 fruitura sit colloquijs quibus mul-
 torum mysteriorum, arcanorum-
 que cælestium particeps facta sit, li-
 cet illa, vt humillima, apud alios
 has Domini visitationes dissimu-
 larit, repetens intra se verba illa
 sponsæ: *Dilectus meus mihi, & ego
 illi.*

Actor. 9.

Cant. 2.

illi. Deinde, quod ad virtutes heroicas attinet, quoniam sanctissima hæc Virgo celebrem illam Dei sententiam per Prophetam enunciatam, *Sancti estote, quia ego sanctus sum*, *Lev. 11.* studiosè legerat; nullus vnquam fuit in mundo, qui tam accuratè, atque illa diuinum hoc mandatum præstiterit. Prima ergo virtutum, in quibus à prima ætatula se exercuit, fuit singularis humilitas, qua nunquam se vlli creaturæ anteposuit, sed seruiuit omnibus, & inferiorem se omnibus reputauit. Huic humilitati coniunxit obedientiam. Nam proprijs parentibus, maioribusque suis ita se subiecit, ita reueritus est, vt nulla in re etiã minima eos offenderit, vel contristaret. Adhuc, dum puellula adhuc esset, tantam prudẽtiam, moderationemque animi declarauit, vt nihil vnquã puerile vel dixerit, vel egerit, vnde offendi aliquis posset. Præterea in hac fortissima Virgine eminuit super omnes, virtus illa, quæ est victoria nostra, nempe firmissima quædam fides: præualuit legis caritatis plenitudo, in qua longe superauit omnes creaturas; eminuit nobilissima virtus iustitiæ, stipata excellenti religioni

& pietati in DEVM, & res sacras: eminuit quoq; virtus illa, quæ in terra repræsentat vitam angelicam, hoc est, summam & perfectam puritatē. In omnibus etiam aduersis rebus, fuit robore, & animi constantia plus quam virili. Fuit & magna amatrix paupertatis, nihil proprium possidens, & de labore manuum suarum viuens: circa vestitum autem consilium Apostoli sedulo obseruans: *Habentes victum, & quibus tegamur, his contentissimi.* Vnde & tam sobria & temperans in cibo sumendo fuit, vix vt naturæ necessitati faceret satis. In ieiunijs & vigilijs erat admodum assidua, nec ante aut cibum sumebat, aut requiem oculis suis dabat, quam necessitate adigeretur. Quare & corpori curando vacabat potius, ne sibi conscisceret mortem, quam vt satisfaceret suæ cupiditati & sensui. Nunquam apparebat in publico, nisi religio & charitas ita postulasset; & tunc quidem non sine honesto suorum parentum comitatu prodibat. Fugiebat item omnem aspectum & colloquium hominum: ac denique tanto ardore, taliq; modo omne virtutis

1. Tim. 6.

utis officium præstabat, ut non tam ipsa discere, quam potius alios docere videretur. Talis igitur MARIAM ab Euangelista descripta est, talis ab Angelo reperta, talis pro filij DEI matre à Spiritu sancto electa.

5. CONSIDERA illa verba *Cant. 8.*
 Scripturæ, *Soror nostra paruula est,*
 quam bene in hanc sanctissimam
 puellam conueniant; erat verè
 paruula corpore, sed animo ma-
 gna valde. pauci anni ætatis, sed
 multi sapientiæ & prudentiæ. Ita-
 que dum in hac tenera ætate ad-
 huc esset vnigenitus filius Dei, qui
 carnem ex ea erat suscepturus, illa
 è regio gloriæ suæ throno oculis
 amore plenissimis conspecta, ad ci-
 ues cæli dixit. *Soror nostra paruula est,*
vbena non habet: quid faciemus sorori
nostræ in die quando alloquenda est?
 Vide quam tenerè Dominus hanc
 humilem virgunculam amarit, non
 dedignatus vocare sororem, quæ vix
 se reputabat dignam nomine ancil-
 læ. Sororem vocat, quia eam iam
 in sociam suam, & redemptionis
 mundi cooperatricem elegerat.
 Vocat quoque sororem, atque si
 Domis

Dominus alloqueretur angelos suos.
 & rectè, quia MARIA adhuc puella
 vitam in terra ducens angelicam,
 merito vocari poterat soror angelo-
 rum. *Et vbera non habebat*; quia non-
 dum ad eam ætatem peruenerat, quæ
 idonea erat ad concipiendum Salua-
 torem, cuius aduentus iam instabat.
Quid ergo faciemus huic sorori nostræ?
 quando ab Archangelo Gabriele sa-
 lutabitur, quando mysterium Incar-
 nationis illi annunciabitur, quod in
 ipsa, ipsiusque interueniente consen-
 su debet compleri? *Si murus est, ædifi-
 cemus super eum propugnacula argentea.*
 Erat re vera hæc optima Virgo inde
 ab illo tempore murus solidissimus.
 opera Spiritus sancti fundatus & fir-
 matus. Vnde & Deus super illam æ-
 dificauit propugnacula argentea, per-
 ficando illam in dies in omni sapien-
 tia, virtute & gratia, ad expugnandas
 inuincibiles & infernales potestates,
 ad conterendum caput antiqui calli-
 dissimique serpentis. *Si ostium est,* in-
 quit Scriptura. Et certe ostium fuit
 hæc diuinissima Virgo, fuit porta illa
 semper clausa, per quam solus Deus
 Saluator mundi transiit, in carne
 veniens ad redimendum genus hu-

MANUM

B. VIRGINE. 39

manum: fuit quoque ostium illud,
per quod omnes nos aditum & in-
gressum habuimus ad Saluatorem &
iudicem: ostium clementissimum, *Ezech. 44.*
quod omnibus perpetuo patet, ostiū
verè cæli, per quod omnis ad nos sa-
lus venit, quodque ingrediuntur o-
mnes, qui ad salutem æternam per-
ueniunt. *Si itaque ostium est, compinga-
mus illud tabulis cedrinis, largitate cari-
tatis, plenitudine misericordiæ, & o-
mni donorum & charismatum cæ-
lestium varietate, vt hac ratione me-
reatur esse regina misericordiæ, ma-
ter gratiæ, peccatorum misericors
aduocata, miserorum refugium, spes
desolatorū & afflictorum, quæ pos-
sit in omnibus ærumnis & necessita-
tibus nobis adiumento & saluti esse.*
Considera deinde huius gloriosissi-
mæ Virginis responsum. *Ego murus,
& veramea sicut turris, ex quo facta sum
coram eo, quasi pacē reperiens.* Ego sum
verè murus per virtutum soliditatē,
& animi fortitudinem, perque firmū
propositum, puritatem animi & cor-
poris atque etiam virginitatem per-
petuam semper conseruandi *Et ybe-
ra mea sicut turris.* Rectè dixisti bene-
dicta virgo, ybera tua fuisse sicut tur-
rim:

rim:

rim: licet enim vbera corporis adhuc paruula essent, at vbera animæ tuæ spiritalia, hoc est, altissima & ardentissima desideria gloriæ Dei, aduentus Saluatoris in mundum, & redemptionis generis humani, erant quasi maxima quædam turris in te. Vnde meruisti apud Dominum primum inuenire pacem & gratiam pro te: nam conformans te totam cum voluntate diuina, & arctissimo charitatis vinculo te vnum efficiens cum dilecto tuo, summa quædam & tranquillissima pax in animam tuam redundauit. Inuenisti deinde etiam gratiam & pacem pro nobis, quia auctorem gratiæ, & ipsum Deum pacis apportasti, qui est pax nostra, quia per sanguinem suum reconciliando nos Patri, diuinam pacem, quæ exuperat omnem sensum, attulit.

6. CONSIDERA denique quomodo MARIA fuerit secunda EVA, quæ foelicius quam prima, à Deo creata, tota pulchra & innocens, versabatur in Paradiso longe maiori voluptate affluentem; vbi non colloquebatur, vti fecit imprudens EVA cū antiquo serpente, nec aures dabat fraudulenti.

dulentis eius persuasionibus, sed au-
 scultabat, quid Dominus in ipsa lo-
 queretur, tota prompta ad obsequē-
 dum in omnibus diuinæ eius volun-
 tati. Quare & hæc secunda Eua, lōgē
 maiori iure appellatur mater viuen-
 tiū, quippe q̄ foelici partu suo nobis
 attulerit vitā: at prima Eua potius vo-
 cari potest mater morientium, cum
 sua inobediētia nobis pepererit mor-
 tem. Hæc est illa Rebecca, illa puella
 abscondita, & hominibus incognita,
 & eximia pulchritudine præstās, quæ
 à magno illo Patre nostro è multis
 fuit electa, & quæsitā, ac cū multis præ-
 tiosis donis oblata, sola inuēta est di-
 gna, quæ in sponsam veri Isaac vnicū
 filij sui acciperetur. Hæc est illa san-
 cta omnibusq; sæculis celebrata lu-
 dith: quæ sua singulari prudentia, a-
 nimiq; fortitudine caput superbissi-
 mi Holofernis principis tenebrarū *Iud. 13.*
 rescuit, qua re populū Dei, & à præ-
 senti periculo, & à desperatione salu-
 tis vindicauit. Vnde & optimè in
 eam conueniunt laudes à populo
 illo huic admirabili victrici decan-
 tatæ. *Benedicta es tu filia à Domino Deo
 excelso præ omnibus mulieribus super
 terram, tu gloria Hierusalē, tu honor:*
 & or.

& or.

Esth. 2.

& ornamentum totius populi. Hæc quoque est illa illustris Esther, æterni Regis delitiæ, incredibilis pulchritudinis femina, quæ cum multo tempore latuisset, & diligenter custodita fuisset, inter omnes alias Virgines in Reginam electa est; tantamq; gratiam apud diuinam reperit maiestatem, ut toti generi humano liberationem à funesto æternæ mortis decreto impetrarit. Hæc denique est illa vnica & electa sponsa, altissimiq; amica, tanta pulchritudine prædita, ut filiaë Sion ea conspecta beatissimã prædicarint, & Reginæ collaudarint.

Cant. 6.

Virgo verè generosa. Virgo plus à Deo, quam ab hominibus cognita, per quam vetus illud secundum legem Mosaicam virginitatis & sterilitatis opprobrium penitus sublatum est, & antiqua maledictio in benedictionem conuersa. Virgo, quæ præter morem & institutum Legis, sine villo exemplo prima suam Virginitatem Domino consecrauit. Virgo omnibus ijs ornata dotibus, quæ in sapientissimam, religiosissimamque Virginem, & sigillatim in eam, quæ debebat esse mater sui creatoris, maximè competebant. Virgo non iam
sterilis,

B. VIRGINE. 93

sterilis, sed fœcūda, homini despōsa-
ta, sed à Deo grauidata. Virgo cuius
vterus intumuit sine corruptione,
cuiusque partus editus fuit sine Vir-
ginitatis læsione. Virgo in partu, &
virgo post partum, quæ quidem ha-
buit benedictiones & gaudium Ma-
tris, sed non sensit dolores & damna
matris. Virgo tam illustribus verbis
promissa, tam ardentè desiderata,
tantoque tempore expectata; ac o-
mni ex parte ita fœlix & perfecta, vt
nulla ei similis, nec ante, nec post re-
perta fuerit. Virgo, quæ ita expleuit
Matris officium vt non solum in se
conseruarit virginittatis ornamen-
tum, verumetiam auxerit, & incredi-
biliter illustrarit. Virgo quæ carnis
integritate, & excellenti mentis puri-
tate, non solum omnes homines, sed
etiam angelos superauit: Nam illam
ipsam puritatem, quam cœlestes spi-
ritus cōditione suæ naturæ obtinue-
rant, sanctissima virgo diuina ope
adiuta, suo studio acquisiuit, & in-
uiolabiliter custodiuit. Virgo hoc o-
mnibus Sanctorum ordinibus altior
& sublimior, tantoque Deo omni-
potenti carior & coniunctior, quan-
to fuit ab omni concupiscentiæ ma-
cula

cula, & lege peccati liberior. Virgo vnica quæ omnium Euangelicarum Virginum fuit primitiæ, mater & regina: prima enim fuit, quæ inuenit, aliosque docuit perfectam continentiam, & quemadmodum in carne mortali & fragili imitari possemus cælestium Spirituum puritatem. Virgo denique tam sacra, tam pura, & munda carne, mente, verbis, opere, & vultu ipso, vt omnes, qui in eam oculos conijcerent, faceret quodammodo Virgines, hoc est, puritatis amatores, sic vt Virginitas eius germinaret & produceret Virgines, hominesque corpore & spiritu castos redderet.

COLLOQVIVM.

O Virgo magistra Virginum, & Spiritus sancti sacrarium, omnium virtutum exemplar & speculum, quæ post triennium adhuc puellula te ipsa obtulisti in templo creatori, odoriferi & gratissimi instar holocausti: omniumque sceminarum prima fuisti, quæ perpetuo virginitatis voto corpus & animam tuam Domino consecrasti: oro te per hoc singulare donum, quo Dominus ipse te ornauit, vt tanto ardore te totam di-
uina

uinæ suæ Maieſtatis ſeruitio dedica-
res, mihi velis impetrare gratiam, vt
poſſim tuo exemplo cor meum om-
nino diuellere à mundo, parentibus,
amicis, omnique rerum terrenarum
caducarumque cura, ac totum me di-
uinæ voluntatis eius beneplacito cō-
mittere, vt de me ſtatuat, quod ad e-
ius maiorem gloriam, meæque ani-
mæ ſalutem faciat: & ſimul vt tua o-
pe me ſemper mundum & purum
in anima abſque omni concupiſcen-
tiæ carnalis macula ſeruare queam,
atque ita merear manibus tuis offer-
ri ſacrato illi templo, nempe CHRI-
ſTO filio tuo in cæleſti gloria.

DOCUMENTA.

1. **S**i Mater Dei, que ante fuit ſancta
quam nata, & in gratia ita confir-
mata, vt nec venialiter peccare potuerit,
ſacro templo inde à prima ætate incluſa
fuit, ſic proſeſ, vt nunquam inde egrede-
retur, donec diuina voluntate eſſet Iose-
pho deſponſata: non habent aliæ Virgines,
que non ſunt, vt beatiſſima Virgo, ſancti-
ficata, quod magnopere doleant ſe eſſe
incluſas, & ab omni hominum conſpe-
ctu & conſuetudine non neceſſaria re-
motas. Sic enim erunt ſecuriores.

Contra

Contra verò si liberam vitam agere velint maximis periculis & bonae fame, & salutis animae se obijcient.

2. Beatissima virgo in templo presentata est Sanctorum suorū parentum Ioachim & Anna manibus, ad præstandum votum, quod Domino fecerant: à quibus, velut etiam à sancta illa Anna Samuelis Prophetæ matre, quæ similiter unicum filium Deo in templo obtulit, exemplum capere debent omnes Patres & Matres, non solum ut perfectè præstent, quicquid de filiis Deo per votum, promiserint: scriptū enim est, Si quid vouisti Deo, ne moreris reddere: displicet enim Deo infidelis & stulta promissio. Sed vehementer quoque cauere debent, ne suos filios absterreant, vel impedian, quo minus vota sua, quæ post annos discretionis ediderunt, exequantur.

Eccl. 5.

3. B. Virgo adhuc puella existens templo inclusa est, ab omni mundi commercio separata Vnde discimus, multum ad instituendam piam vitam prodesse, si quis ab ineunte ætate in timore Dei, sanctisque moribus, à mundanorum conuersatione abstractus fuerit educatus. Nam, ut dicit sapiens Salomon, quam quisque vitam in adolescentia duxerit, ab ea ne in senectute quidem recedet.

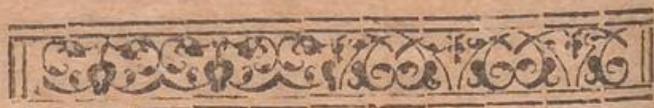
4. Ab

4. Ab hoc sanctissimorum B. Virginis parentum exemplo, debent Patres & Matres salutare documentum capere, ut maximum studium & curam ponant in liberis rectè & piè educandis inde à prima infantia, siue id fiat in propria ipsorum domo, siue in alio loco honesto, ubi nullum ullius mali, vel dissolutionis occasionem habeant, sed potius bona exempla hauriant, & discant, quatenus virtutes sectandæ, & vitia fugienda sint. Hæc enim præcipua causa est, cur pleræque omnes mulieres tam sint leues & dissolutæ, quod æquò mollius & indulgentius in puellari ætate sint tractatæ.

5. Beatissima Virgo, licet esset genere nobilissima, tamen inter prima eius studia & exercitia, quibus ab incunabulis se dedit, fvere, solitudo, oratio, sacrarum literarum lectio, & manualia opera honestarum mulierum propria. Sicut de ea testatus est Salomon in persona Mulieris fortis Prou. 31. tantoperè in Scriptura celebratæ. Quæ fuit lanam, & linum, & operata est consilio manuum suarum, in confusionem multarum nobilium, illustriumque hominum nostri sæculi; qui dedecori sibi fore putant, si eorum liberi non instituantur in omnibus mundi vanitatibus. Itaque inter primas artes, quibus illos imbuunt,

E est

est ars tripudiandi, cantandi, instrumenta
musica pulsandi, &c. Quare quid mirum,
si eorum filij, postquam inde à pueritia
suxerunt lac mundi, efficiantur, ut eos Do-
minus appellat, filij huius sæculi, pruden-
tia carnali tumidi, sine spiritu, sine deu-
tione, & sine timore Dei.

DE DESPON-
SATIONE BEATISS.
VIRGINIS MATRIS
DEI MARIAE, CVM
IOSEPHO.

MEDITATIO IIII
EVANGELIVM.

Matt. 1.

CVM esset desponsata mater
IESV MARIA Ioseph,
antequam conuenirent, in-
uenta est in vtero habens de Spi-
ritu sancto.

FIGV.